

Handen uit de mouwen

De afgelopen tijd zijn we druk bezig geweest voor de soorten die nog maar heel weinig voorkomen in Nederland. In de campagne Tien voor 12, die tien jaar loopt, willen we de twaalf meest bedreigde soorten weer duurzame overlevingskansen geven.

Kars Veling

Iepenpage op kruidvlier.

Dat betekent onder andere dat ze op meer plaatsen populaties moeten hebben, zodat het risico van verdwijnen uit Nederland wordt verkleind. Voor iedere soort zijn daarvoor weer andere methoden en maatregelen gewenst. Voor alle soorten geldt dat er samengewerkt moet worden. Met beheerders, met vrijwilligers, met beleidsmakers en met bedrijven en donateurs die de actie financieel mogelijk maken. Inmiddels zijn er al veel donaties binnengekomen via de website www.tienvoor12.nu. De grote vuurvlieder staat aan kop, maar ook de andere soorten hebben al sponsors gekregen.

Onderzoek, maar ook handen uit de mouwen

Het geld is nodig voor onderzoek naar de mogelijkheden voor behoud en herstel van de vlinders, maar ook voor concrete actie. De Vlinderstichting heeft aangegeven met deze campagne een stap verder te willen gaan dan tot dusver. Niet alleen maar adviseren en stimuleren van beheerders, maar ook zelf de handen uit de mouwen en de schop in de grond als dat noodzakelijk is. Dat is bijvoorbeeld gebeurd in Heerlen, waar bij de herinrichting van de vliegplaats van de iepenpage een gebrek aan nectarplanten was. Hier zijn kruidvlier en koninginnenkruid aangeplant om dat tekort op te heffen.

Vrijwilligers in actie

Op andere plaatsen hoeven we als Vlinderstichting niet zelf in actie te komen omdat er al fantastisch werk wordt verricht door de beheerder of door vrij-

willigers. Dat laatst is onder andere het geval in het Weerterbosch. Een groep vrijwillige vutters onder bezielende leiding van vlinderwacht Harrie Vossen is hier al jaren bezig met kleine ijsvogelvlieder, bont dikkopje en ook tienvoor12-soort spiegeldikkopje. Ze houden goed in de gaten waar die soorten aanwezig zijn en kijken ook waar knelpunten liggen. Vaak blijkt dit te gaan om het te donker worden van de vliegplaatsen. Op die locaties gaan ze, in nauwe samenwerking natuurlijk met de beheerder het Limburgs landschap, aan de slag om kleinschalig te kappen. Daardoor krijg je geleidelijke bosranden en open bospaden waar de soorten zich uitstekend thuis voelen. Ook worden ruigtestroken gemaaid om hennegras (de waardplant van de rupsen van de beide dikkopjes) meer ruimte te geven. Deze plekken met hennegras worden ook onderling verbonden. Door goed te tellen houden ze de stand in de gaten en zien ze ook daadwerkelijk het resultaat van al hun inspanningen. Zeer bevredigend voor de werkers, maar ook heel prettig voor de soorten die het in het Weerterbosch relatief goed doen.

Voorbeeldfunctie

We hebben in 2010 en 2011 de andere vliegplaatsen in Noord-Brabant en Limburg van het spiegeldikkopje onderzocht en zullen de komende winter een beter beeld hebben van de situatie op die plekken. Door het goede voorbeeld van het Weerterbosch kunnen we ook op andere vliegplaatsen de situatie voor deze prachtige vlinder gaan verbeteren.

Daarnaast zullen we komende winter aan de slag gaan om veentjes voor het veenbesblauwtje geschikt te maken (zie pagina 27) en zal overlegd worden met beheerders van andere Tienvoor12-soorten. Negen jaar lijkt nog best wel lang, maar er moet ook heel veel gebeuren!

Kim Huskens

Aanplant van kruidvlier voor de iepenpage.

Tekst:

Kars Veling

De Vlinderstichting